

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/50/2022
Identifikačné číslo spisu: 8116208219
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2023
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:8116208219.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu O. E. P., narodeného XX. J. XXXX, M., F. Z. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Stelou Wildeovou, Prešov, Palárikova 3, IČO: 31 300 201, proti žalovanej E. L. P., narodenej X. D. XXXX, M., F. Z. XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Tatianou Andrejcovou, Humenné, Štefánikova 22, IČO: 37 797 379, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28C/72/2016, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. októbra 2021, č. k. 7Co/13/2021-756, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Rozsudkom z 6. októbra 2020, č. k. 28C/72/2016-716 v spojení s opravným uznesením z 18. januára 2021, č. k. 28C/72/2016-747 a opravným uznesením z 28. januára 2022, č. k. 28C/72/2016-773 Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že žalovaná nadobudla do svojho výlučného vlastníctva byt č. X na 2. poschodí, vchod č. XX v bytovom dome so súp. č. XXXX postavenom na parcele registra C-KN evidovanej na katastrálnej mape pod parc. č. 8345, v podiele 1/1, spoločné časti a spoločné zariadenia domu, v podiele 51/2588, LV č. XXXX, k. ú. H. a pozemok C-KN parc. č. 8345, o výmere 878 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria v podiele 51/2588, LV č. XXXXX, k. ú. H. a žalobca nadobudol do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti - rodinný dom so súp. č. XXX postavený na parcele registra C-KN evidovanej na katastrálnej mape pod parc. č. 924/2, zastavané plochy a nádvoria, v podiele 1/1, zapísanom na LV č. XXX, k. ú. M. a pozemok C-KN parc. č. 924/1, o výmere 410 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, v podiele 1/1, zapísanom na LV č. XXX, k. ú. M. a pozemok C-KN parc. č. 924/2, o výmere 121 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, v podiele 1/1 na LV č. XXX, k. ú. M. a pozemok k. ú. R. zapísaný v LV č. XXX, C-KN 151/17. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej ako vyrovnávací podiel z vyporiadania BSM sumu 27.465 eur, v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Ďalej vyslovil, že štát má voči žalobcovi a žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške

po 50 %. Žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.1. Žalobca sa svojím návrhom zo dňa 20. apríla 2016 domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že strany sporu uzatvorili manželstvo dňa 28. júna 1986. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/351/2014 zo dňa 18. marca 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 13. mája 2015. Z manželstva sa narodili dve, v súčasnosti už plnoleté deti. V priebehu sporu sa strany zhodli na tom, že predmetom vyporiadania BSM nebudú hnutelné veci, ktoré uvádzali počas sporu, pretože ide o majetok nepatrnej hodnoty a teda ich vlastníkom je ten, kto tieto veci užíva v súčasnej dobe. Nebolo sporným to, čo patrí do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, okrem bytu, pri ktorom žalovaná uvádzala, že mal patriť do jej výlučného vlastníctva. Pri ustálení vlastníctva k predmetnému bytu súd prvej inštancie vychádzal z toho, že manželia v rozhodnom čase boli manželmi a žalobca nebol so žalovanou len krátke obdobie 7 mesiacov. Zvýraznil skutočnosť, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva, teda k zápisu v katastri nehnuteľností došlo už v čase, kedy manželia obnovili spolužitie a to na mnoho ďalších rokov. Takéto krátke opustenie spoločnej domácnosti nemá za následok to, aby vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti patrilo len žalovanej. Preto uzatvoril, že aj byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a je predmetom vyporiadania.

1.2. Pri určení hodnoty bytu súd prvej inštancie vychádzal zo sumy 55.200 eur vyplývajúcej zo znaleckého posudku. Nakoľko žalovaná namietala, že jej matka dala sumu 7.800 Sk, pričom žalobca túto sumu potvrdil, avšak tvrdil, že nie do výlučného vlastníctva žalovanej, táto suma prepočítaná na eurá vo výške po zaokrúhlení 259 eur bola odpočítaná z podielu žalovanej. Túto finančnú čiastku matka darovala žalovanej v čase, kedy manželia nežili v spoločnej domácnosti, boli odlúčení a v spore a je teda vysoko pravdepodobné, že dar vo výške 7.800 Sk (259 eur), bol mienený len pre žalovanú. Hodnota rodinného domu a príslušných pozemkov bola znaleckým posudkom ohodnotená na 85.600 eur. Spornou sa stala len skutočnosť odpočítania výlučných peňazí zo strany žalobcu, ktorý navrhol odpočítať z hodnoty jeho podielu sumu 16.000 eur, o čom ako doklad a dôkaz predkladal výpisy z účtov, kedy pracoval v zahraničí. Suma, aká bola investovaná do rodinného domu z výlučných peňazí žalobcu však preukázaná nebola. Z evidenčného listu hrubého zárobku bola preukázaná mzda tri roky pred uzavretím manželstva, čiže v rokoch 1983, 1984, 1985 celkovo v hodnote 111.514 Sk, čo v prepočte je 3.701 eur. S prihliadnutím na možné výdavky ako vnos žalobcu súd prvej inštancie započítal 1/3 z tejto sumy, čo predstavuje 1.233 eur. Žalobca mal nadštandardný príjem na dobu 80-tych rokov, mal devízové príjmy, a teda jeho zárobky boli nadštandardné. S poukazom však aj na spotrebu sa započítala 1/3 zárobku za 3 roky pred uzavretím manželstva ako vnos žalobcu. S odstupom takmer 40 rokov nebolo možné relevantným spôsobom zistiť úplný skutkový stav v tom čase a takýto výpočet sa javí ako najpravdepodobnejší.

1.3. Vyporiadanie ostatných častí BSM na záver konania už nebolo sporné. Strany sa dohodli o hodnote pozemku, aj o tom, že má pripadnúť do vlastníctva žalobcu. Pokiaľ ide o hodnotu firiem žalobcu, s touto, ako bola stanovená v znaleckom posudku, súhlasila aj žalovaná strana. Zároveň bola žalobcovi uložená povinnosť vyplatiť žalovanej ako vyrovnávací podiel sumu 27.465 eur. O trovách konania štátu rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovení § 262 a § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), pričom každá zo strán sporu bude tieto trovy štátu znášať rovnakou mierou. Výrok o trovách odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 255 ods. 2 CSP.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovanej nebolo opodstatnené. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinstančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkázal. Uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením žalovanej, že byt č. 8 zapísaný na LV č. 8394 kat. územia Prešov nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Aj za predpokladu, ak by išlo o dar výlučne adresovaný žalovanej zo strany jej matky, tak uvedené by nemohlo ovplyvniť nadobudnutie tejto nehnuteľnej veci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zmluva o prevode vlastníctva bytu bola uzatvorená dňa 13. decembra 1996,

teda za trvania manželstva. Kúpna cena bola dohodnutá na sumu 9.219 Sk a po poskytnutí zľavy vo výške 15 % z ceny bytu, teda v čiastke 1.383 Sk, z titulu kúpnej ceny bolo uhradených 7.836 Sk. Aj keby čiastka 7.800 Sk predstavovala finančný dar žalovanej zo strany jej matky, kúpna cena bytu výšku tohto daru presahovala. To znamená, že na nadobudnutie bytu boli čiastočne použité i prostriedky patriace do BSM. Pri nadobudnutí veci pomocou prostriedkov, ktoré boli vzaté jednak z bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jednak z osobného majetku niektorého z manželov, stávajú sa veci takto nadobudnuté predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov bez ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Za situácie, keď na zakúpenie bytu neboli použité iba prostriedky výlučne patriace žalovanej, sporná nehnuteľnosť bola správne zaradená do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa odvolacieho súdu správnym bolo aj rozhodnutie o prikázaní rodinného domu a pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území M. do výlučného vlastníctva žalobcu. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdil. Úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ustanovení § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzovala z § 420 písm. f) CSP.

3.1. Dovolateľka za nesprávny procesný postup považuje nevykonanie navrhovaných dôkazov, a to najmä nevykonanie výsluchu svedka - matky dovolateľky p. L. Š., rodenej Š., narodenej X. I. XXXX, naposledy trvale bytom H.S. XX, zomrelej dňa XX. D. XXXX, ako aj nedostatočné zistenie skutkového stavu ohľadom nadobudnutia bytu č. X na Z.T. ulici č. XX v H. z finančných prostriedkov darovaných dovolateľke, resp. v jej výlučnom vlastníctve. Keďže súd prvej inštancie nevykonal všetky navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, jeho rozhodnutie, ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nevykonanie týchto dôkazov je treba považovať za takú vadu v konaní, ktorá mohla a mala za následok znemožnenie strany konania (žalovanej) vykonávať jej procesné práva v takom rozsahu, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľka preto navrhla, aby dovolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/13/2021-756 z 28. októbra 2021, ako aj prvoinštančný rozsudok Okresného súdu v Prešove č. k. 28C/72/2016-716 z 6. októbra 2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu v Prešove č. k. 28/C/72/2016-747 z 18. januára 2021 v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na súd prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 450 CSP). Zároveň navrhla, aby dovolací súd priznal dovolateľke náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %. V závere dovolania dovolateľka navrhla dovolaciemu súdu, aby odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol v súlade s ustanovením § 448 CSP dovolanie dovolateľky ako nedôvodné zamietnuť a zároveň navrhol priznať žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania. Žalobca nesúhlasí s tvrdením dovolateľky, že existujú a že boli naplnené ňou tvrdené dovolacie dôvody, ktoré uvádza vo svojom dovolaní. Dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie považuje žalobca za správny v celom jeho rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Podľa čl. 15 ods. 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

7. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

8. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

10. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podľa § 431 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

12. Podľa § 431 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

13. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný tak, ako sú obsahovo vymedzené v podanom dovolaní.

14. Podľa § 442 CSP dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

15. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domáčať sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

16. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

17. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáčať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

19. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (sp. zn. II. ÚS 559/2018, sp. zn. III. ÚS

47/2019, sp. zn. 4Cdo/140/2019 alebo sp. zn. 4Cdo/120/2019).

20. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Pri posudzovaní namietaného nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietat' alebo zvrátiť nesprávny postup súdu. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (sp. zn. II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (sp. zn. I. ÚS 188/06).

21. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 383/06).

22. Dovolateľka namietala, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, keď súd nevykonal výsluch svedka - matky dovolateľky p. L. Š., rodenej Š., narodenej X. I. XXXX, naposledy trvale bytom H. XX, zomrelej dňa XX. D. XXXX, ako aj nedostatočne zistil skutkový stav ohľadom nadobudnutia bytu č. X na Z. ulici č. XX v H. z finančných prostriedkov darovaných dovolateľke, resp. v jej výlučnom vlastníctve. Keďže súd prvej inštancie nevykonal všetky navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, jeho rozhodnutie, ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Dovolací súd k tejto námietke dovolateľky uvádza, že dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca a ž k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 37/1993 a rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

24. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov, resp. nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov, ktoré dovolateľka naznačuje v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Súdna prax sa ustálila na názore, že ak súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania (viď R 42/1993, ale aj rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/85/2010, 1Cdo/18/2011, 3Cdo/268/2012, 4Cdo/314/2012, 5Cdo/275/2013,

6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012).

25. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani v zmysle novej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

26. Konanie súdov nižšej inštancie v prejednávanej veci však vady nevykazuje. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, pričom podľa názoru dovolacieho súdu zistené skutkové závery sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces.

27. Samotná skutočnosť, že dovolateľka sa nestotožňuje so spôsobom vykonania a vyhodnotenia dôkazov a skutkových okolností, nemôže bez ďalšieho viesť k záveru, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/97).

28. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že pokiaľ dovolateľka poukazovala na nevykonanie výsluchu svedka - jej matky p. L. Š.L., rodenej Š., narodenaj X. I. XXXX, naposledy trvale bytom H. XX, zomrelej dňa XX. D. XXXX, tento ani nebol možné dodatočne vykonať, keďže svedok - matka dovolateľky p. L. Š., rodená Š., narodená X. I. XXXX, zomrela dňa XX. D.A. XXXX.

29. K návrhu dovolateľky, ktorým navrhovala odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia sa dovolací súd vyjadril listom z 23. mája 2023, sp. zn. 1Cdo/50/2022 tak, že nezistil dôvody, ktoré by odôvodňovali odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

30. Najvyšší súd v zmysle uvedeného odmietol dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.